

వీర మరణం

“అరె! ఏమైందిరా ఎంకా? అట్ట పరుగెత్తుకొచ్చాండవ్.”
“అయ్యా!... అయ్యా....!”
“ఏం జరిగిందిరా? కాయా...? పండా?”
“పండేనయ్యా!... కాని...”
“అయ్. అద్దో, అట్టుండాల...పులుల్రా...మనోల్లు పెద్దపులులు...రా! ఇట్టా కూక్ అరే!... సేతికేమైందిరా? - అంత లావుగా గుడ్డ సుట్టినవ్”
“యాటకొడేల్తో ఏసిన్రయ్యా”
“సంపలేకపోయ్యినవ్ - నాకొడుకుల్లు”
“మూడు తలకాయలు కోసినానయ్యా”
“అదీ... అట్టుండాల నా మనిసెంటే. యీరునివిరా నువ్వ ఎంకా! వైద్దెం సేయిచ్చానుండు... ఒరే సుబ్బన్నా.... ఒరేయ్! గవర్నమెంట్ డాకటర్ను పిల్చుకరారా”
“అబ్బా! ఎంత నెత్తురు... ఎన్ని శవాలు...”
“అసలు జరిగిందేందిరా! మిగతా మనోల్లంతా యాడుండ్రు?”
“వస్సాన్రయ్యా!”
“దొమ్మి అక్కడేనా జరిగింది?”
“కాదయ్యా సినిమాల్ దగ్గర...మేము లారి నిండా, జీబు నిండా పోయ్యినం - బాంబులు, యాటకొడేల్లతో వాళ్ళా రెండు లారీలకు మంది వచ్చిన్రు”.
“రొండు లారీలొచ్చిన్రా?... అయితే...”
“దబదబ అటేపోల్లు, ఇటేపోల్లం బాంబులు సేదుకున్నెం. చుటూన్నె జనమంతా తప్పించుకొని పరిగెత్తిన్రు. యాటకొడేల్లతో బాంబుల్తో అక్కడ శానాసేపు దొమ్మిజేసినం.”
“పడగొట్టిన్రా వాల్లను పదమందినన్నా?”
“మనోల్లో పదిమంది పడిపోయ్యిన్రయ్యా... వాల్లా ఎనిమిది మంది సచ్చిన్రు”
“ఛ...ఛ...ఛ...ఎదవనాయల్లారా! మొగోల్లు సచ్చిన్రటరా?”
“మన సీమొగ్గ జయ్గాడు బాంబులు పట్టుకోని వాల్ల మందిలోకి చూకి నలుగుర్ని సంపిండు.... వాణ్ణుక్కడే వాల్లు నరికేసిన్రు...

“అబ్బ! ఎంత తెగువ! ఎంత పౌర్వం! యీరుడంటే వాడేరా... వానికి యీరసోర్గం వాకిండ్లు తెరిసే వుంటాయి. యీరుడెప్పుడూ నరకానికి పోదురా. సావంటే వాన్దేరా! ఆహా... ఏమి సావు? యీర మరణం... యీరమరణం”

“అంతలో మన సినబాబు జీపేసుకొని ఆడి కొచ్చిండయ్యా?... ”

“యాందీ? సినబాబా?... సినబాబు ఆడకొచ్చిందా?... మా సినబాబా?”

“ఆ...”

“వానికేం పనుందంట అక్కడ? వానికింకా పిల్లకాయ బుద్దులు పోలే”

“సినబాబు సేతిలో తుపాకితో వొచ్చిండు”

“తుపాకితోనా? అయితే తెలిసే కావాల్సే వొచ్చిండన్న మాట”

“అవతల మద్దిగాన్ని, ఎల్లుగాన్ని పిట్టల్ను కాల్చినట్టు కాల్చిండు”

“సినబాబుకు దెబ్బలేమీ తగలేదు గదా?”

“సినబాబు ఉశారు సూసి మేం గూడా ముందుకు దూకినం. బాంబులేసినం, కత్తులు విసిర్నాం.”

“సినబాబుకు గాయాలేం కాలేదుగదా?”

“సోమిగాడు యాట కొడెల్తో వచ్చి సినబాబును నరకబొయ్యిండు...”

“తగిలిందా కొడెలి?”

“నే నడ్డ పడినా! నా సెయ్యి తెగింది. సినబాబు వాన్ని కాల్చి పారేసిండు”

“అంటే.. సినబాబు సుట్టూ ఆ పక్క మాసులు సుట్టుకున్నెట్టే గదూ? ఒరే ఒరే.. మీరంతా ఏమైనారా? సచ్చిన్రా...”

“దొమ్మి బోగోరంగ జరిగిందయ్యా! వాల్లంతా సచ్చిన్రు. వాల్లతోబాటే మనపక్క ఒక గొప్ప యీరుడు కూడా...”

“ఎవరు? ఎవర్రా ఆ వీరుడు?”

“ఆయన కాయంగా సార్గానికే పోతాడయ్యా! యీర సార్గం! యీరమరనం పొందినోనికి యీరసార్గమే గదంటయ్యా వొచ్చేది... ఆయన యీరసార్గానికి పోతాడు. మనమంతా ఆయన కోసం యాడ్సగూడదయ్యా”

“ఎవర్రా ఆయన?”

“సినబాబయ్యా!”

“రేయ్ నా కొడకల్లారా! ఎంతపన్నేసిన్రురా? ఇంత కాలం నా ఉప్పుదిని, నా బిడ్డను కాయలేక పొయ్యినారుగదా? రేయ్... నిన్ను... నిన్ను బతకనియ్యను. నిన్ను కాల్చిపారేయాలోయ్...!”

◆ ఆంధ్రజ్యోతి వీక్షి - 20.4.1990 ◆